

[Indenrigs- og boligministeren.]

det skete i 1946, ved beregningen af tilskuddet pr. indbygger at lægge det nye folketal fra folketællingen i november 1950 til grund. Dette vil medføre en merindtægt for kommunerne i 1951—52 på op imod 2 mill. kr. For det andet har indenrigsministeriet fra sygehusrådet modtaget forslag om, at der i overensstemmelse med de regler, som findes i sygehuslovens § 8, stk. 4, ydes tilskud til visse ambulante undersøgelser og behandlinger på sygehuse, således at der ved opgørelsen af sygehusdagens antal tillægges et yderligere antal sygedage, beregnet under hensyn til antallet af nogle nærmere angivne ambulante undersøgelser og behandlinger. Denne ordning regner jeg med at vi kan få gennemført i nærmeste fremtid. Det er ikke muligt nøjagtigt at beregne, hvor stor forøgelse af tilskuddet til kommunerne en sådan ordning vil medføre, men skønsmæssigt anslår man det i ministeriet til at ville føre til et mertilskud på 2—3 mill. kr. i 1951—52, således at disse to forskellige foranstaltninger, som indenrigsministeriet har i sinde at foretage, vil medføre en forbedring på 4—5 mill. kr. i den fælleskommunale udligningsfonds tilskud til sygehuse, uden at nogen lovændring er nødvendig.

Jeg kan altså svare det ærede medlem på det spørgsmål, han har stillet, at det er mit håb, at vi kan komme igennem i indeværende år uden at behøve nogen ændring i sygehusloven og komme igennem således, at kommunerne vil få et ikke uvæsentligt bidrag til dækning af stigningen i de udgifter, de har haft.

Skytte: Jeg takker den højtærede minister for det svar, han her har givet, og for de oplysninger om øgede tilskud til kommunernes sygehusudgifter, som svaret gav udtryk for ville blive gennemført. Jeg havde måske nok hellere set gennemført en almindelig forhøjelse af det faste beløb, der udbetales dels pr. indbygger og dels pr. sygedag. Det er ikke muligt at overse, hvad de bebudede forslag vil betyde i praksis, men jeg er i hvert fald glad for, at ministeren sagde, at der var ikke helt lukket af med hensyn til tilskud til kommunerne. Jeg tror, at de, der står for sygehusenes drift ude i landet, med stor opmærksomhed følger ministerens overvejelser her og håber på det bedst mulige resultat.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kjældgaard* til ministeren for handel, industri og søfart.

Hvorned begrunder ministeren, at en dansk opfindelse — et autoalarmapparat —, som i høj grad kan fremme sikkerheden til søs, tilsyneladende ikke har haft den interesse for ministeriet, som den burde? Finder ministeren det antageligt, at opfindelsen bedømmes blandt andre også af et medlem af konferencen for sikkerhed til søs, som selv fremstiller autoalarmapparater?

Kjældgaard: Den i mit spørgsmål omtalte opfindelse, en autoalarm, er et apparat, som automatisk skal være i stand til at reagere overfor bestemte radiosignaler, der udsendes af skibe i nød. Man har gennem 20 år haft obligatoriske autoalarmapparater i skibene, men de har været udsat for en sønderlemmende international kritik af fagfolk. Gennem mange år har hundreder af opfindere verden over søgt at finde en anden teknisk løsning, baseret på andre principper end hidtil anvendt. Bestræbelserne synes at have givet resultat for en dansk opfinder, der under krigen har konstrueret et apparat, der synes 100 pct. sikkert, og hvis betydning for sikkerheden til søs derfor må være umiddelbart indlysende. Apparatet kom først til offentlighedens kendskab gennem presseomtale i 1946. Kort tid senere blev det omtalt i udenrigsministeriets tidsskrift, der overfor udlandet fortæller om betydningsfulde ting i Danmark.

Til trods for at man således har reklameret med denne opfindelse overfor udlandet, har den tilsyneladende ikke skabt tilstrækkelig interesse i søfartsministeriet. Det er i hvert fald en kendsgerning, at opfindelsen ikke er blevet forelagt for de internationale instanser, der skulle kunne foranledige en verdensudbredelse. Jeg tænker her på de internationale konferencer, der omhandler sikkerheden for menneskeliv til søs. Desuden ville opfindelsen have stor valutamæssig betydning for landet. Fra privat side er ministeriet allerede i 1946 blevet gjort opmærksom på opfindelsen og de principper, hvorpå den er baseret. Samtidig er man blevet gjort opmærksom på opfinderens økonomiske forhold, der ikke tillod ham at udtage dyre patenter. Først 20 måneder senere, i december 1947, blev man fra Dansk Rederiforenings side officielt gjort opmærksom på opfindelsen. Sagen blev ikke forhandlet, så apparatet nåede at komme med på de sikkerhedskonferencer, som senere fandt sted i London og Stockholm. Opfin-